

Tills döden skiljer er åt

Där ligger han
under det svarta satinet
du omsorgsfullt har bäddat
allt
för att hans numera tragiska
blekt sladdriga kropp
skall finna sin ro

Där ligger han
med läppar som rör sig
formar ord du slutat höra
då ditt inre mässar
hur mycket du hatar honom
länge sedan
hans vidriga fingrar
fick röra din åldrade hud

löftet

tills döden skiljer oss åt

lägger natten till idag

kniven i din hand

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Micael Axelsson med Poeter.se id #11082 innehar upphovsrätten